

XVIII.

Forslag til Lov

om

Bekæmpelse af Raager.

(Fremsat i Landstinget den 25. Oktober 1916 af Landbrugsminister *Kr. Pedersen*.)

§ 1.

I Egne, hvor Raagerne ruger samlede i større Mængder, kan der, naar en Jordbruger, hvis Jorder er beliggende i en Afstand af højst 7 Kilometer fra en saadan Raagekoloni, klager over, at Raagerne til Stadighed eller i betydeligt Omfang forvolder Skade paa hans Ejendom, af det offentlige træffes Foranstaltninger til Ødelæggelse af den paagældende Raagekoloni.

§ 2.

Den Jordbruger, der mener at have lidt Skade af den ommeldte Beskaffenhed, kan derom indgive skriftlig Klage til Kommunalbestyrelsen i den Kommune, hvori de paagældende Jorder er beliggende. Kommunalbestyrelsen skal da uopholdelig foranledige, at de i Henhold til § 13 i Lov af 25. Marts 1872 om Mark- og Vejfred beskikkede Vurderingsmænd foretager en Opgørelse af den skete Skade. Skønner Kommunalbestyrelsen i Henhold til Vurderingsmændenes Indberetning, at Klagen er berettiget, eller oplyses det paa anden betryggende Maade, at der hyppigt gøres Skade paa Jordbruget af Raager, og nægter Ejeren (Brugeren) af Stedet, hvor Kolonierne findes, at ødelægge disse inden nærmest følgende 15. April efter nærmere af Kommunalbestyrelsen given Anvisning, der skal være givet Ejeren (Brugeren) inden 15. Februar samme Aar, paahviler det Kommunalbestyrelsen at sørge for Koloniens Ødelæggelse, og vedkommende Ejer kan ikke modsætte sig, at saadan Ødelæggelse finder Sted.

Findes Kolonien i en anden eller i andre Kommuner end den eller dem, hvori Skaden er sket, sender Kommunalbestyrelsen Klagen tilligemed Vurderingsmændenes skriftlige Erklæring til Kommunalbestyrelsen for den Sognekommune, hvori Raagekolonien findes, med Anmodning om, at vedkommende Kommunalbestyrelse vil foranledige den eller de Raagekolonier, hvorfra Skaden hidrører, ødelagt imod at faa Udgifterne herved refunderet efter Reglerne i § 4.